

Podzim se přihlásil ke slovu

Skončilo nám léto a podzim dal o sobě razantně vědět poklesem teplot a deštivým vlhkým počasím. Řada lidí sklízí plody své práce při pěstování ovoce a zeleniny a čeští houbaři stále vyrážejí do lesů za bohatým úlovkem.

Začátek října rozhoduje a naší budoucnosti v nejbližších čtyřech letech ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Ve chvíli, kdy píši tyto řádky, ještě nevíme, jak volby dopadly, ale jsem optimista a věřím, že dobře pro občany naší republiky, tj. směrem ke změnám, po kterých značná část obyvatel již delší dobu volá – po suverénní mírové politice, snížení životních nákladů, zvýšení příjmů většiny obyvatel, nejen vyvolených, a po rozvoji školství, zdravotnictví a sociálních služeb bez ohledu na bankovní konta.

Říjen je také měsícem, ve kterém si 28.10. připomene 107. výročí vzniku Československa – státu, který dnes již neexistuje, ale který naplnil touhu národních obrozenců po suverenitě českého a slovenského národa. Nebyl dokonalý, ale patřil Čechům a Slovákům a zajistil některá do té doby nevídaná práva, jako bylo volební právo žen nebo osmihodinová pracovní doba.

Dnešní Česká republika se sice velmi často odvolává na odkaz prvního Československého prezidenta T.G.

Masaryka, ale v praxi se tím neřídí, zejména pokud jde o lokajskou zahraniční politiku, která upřednostňuje zájmy EU a NATO nad zájmy České republiky (i když se ohání jejich důležitostmi pro svobodu a prosperitu ČR), a také zcela ignoruje Masarykovu tezi, že národní otázka je především otázkou sociální.

Co je svoboda a prosperita si každý z nás vykládá jinak. Já osobně jsem toho názoru, že svoboda daná množstvím peněz pro její uplatnění ve skutečnosti tolik svobodnou není. A prosperita? Ta přece musí sloužit všem, a nejen vyvoleným. Pro mě prosperita ČR začne až ve chvíli, kdy budeme mít prostředky na kvalitní školství (bez dětí, které mají problémy nejen se školními pomůckami, ale i s takovou samozřejmostí, jako je teplé jídlo alespoň jednou denně), na zdravotnictví dostupné pro každého v plné šíři zdravotních oborů, na kvalitní sociální zabezpečení a sociální služby pro každého potřebného, na spravedlivou odměnu za práci, kterou nebude třeba doplňovat ponižujícími sociálními dávkami, a s tím související důstojné důchodové zabezpečení, na dostupné, ne luxusní bydlení. A k tomu má současná Česká republika hodně daleko.

Mgr. Jiřina Humlová

Občané České republiky rozhodli ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, že si přejí pouze mírné změny politiky, reprezentované hnutím Ano

Volby drtivě vyhrálo Hnutí ANO (34,51%) před koalicí SPOLU, tj. ODS, TOP 09 a KDU-ČSL (23,36%), STANEM (11,23%), Piráty (8,97%), SPD (7,78%) a volební stranou AUTO (6,77%). Hnutí STAČILO! se do sněmovny nedostalo, protože získalo pouze 4,30% hlasů.

Při vysoké volební účasti 68,95% ze všech registrovaných voličů to podle mého názoru dobře pro občany naší republiky nedopadlo, protože ke změnám, po kterých značná část obyvatel již delší dobu volá, tj. po suverénní mírové politice, snížení životních nákladů, zvýšení příjmů většiny obyvatel, a po rozvoji školství, zdravotnictví, důchodového systému a sociálních služeb bez ohledu na bankovní konta, pravděpodobně dojde jen v malém rozsahu.

Pokud se podíváme na nové složení Poslanecké sněmovny, je zřejmé, že hnutí ANO v ní představuje jedinou sílu tzv. středu, tedy takovou, která nestraní výhradně bohatým, ale částečně se stará i o tu velkou část společnosti, která je odkázána buď jen na svoji práci, nebo na důchod či sociální dávky. Bohužel všechny ostatní strany jsou výrazně pravicové, které obyčejný

člověk zajímá jen v době voleb, kdy se řídí heslem „Nikdo Vám nemůže dát to, co Vám můžeme slíbit“, ale v praktické politice na své voliče zapomínají a řídí se pouze vlastním prospěchem.

Pokud se podíváme na neúspěch hnutí STAČILO!, již z prvních poznatků po volbách je zřejmé, že část voličů (odhadem se jedná o 2% voličů), která v průzkumech předvolebních výsledků chtěla volit toto hnutí, nakonec podlehla hysterické strašící předvolební kampani stávající demoliční vlády, a v obavě z návratu Fialy a spol. raději dala svůj hlas hnutí ANO. Bohužel pro tyto voliče se jedná o Pyrrhovo vítězství. Hnutí Ano tento přesun voličských hlasů nijak závažně nepomohl (odhadem získalo navíc 2 mandáty), ale hnutí STAČILO! to z Poslanecké sněmovny vyřadilo. Tito voliči tedy rozhodli o tom, že jejich zájmy v parlamentu důsledně nikdo hájit nebude, protože hnutí STAČILO! svým programem jako jediné stálo na straně té současné politiky postižených obyvatel, a tuto roli nebude moci díky jejich ustrašenému rozhodnutí splnit.

(pokračování na str. 2)

Občané České republiky rozhodli ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

(dokončení ze str. 1)

Protože jsem byla v okrskové volební komisi a mám proto představu o tom, kdo dříve k volbám nechodil a nyní volit přišel, domnívám se, že té zastrašovací taktice podlehl zejména někteří staří lidé a lidé sociálně slabí, kteří dostali strach, že přijdou i o to málo, co zatím mají. A to je smutné a svým výsledkem tragické.

Co nás čeká dál je v tuto chvíli ve hvězdách. Prezident Pavel sice hned po volbách zahájil konzultace s lidry všech stran, které se dostaly do sněmovny, ale zdaleka není jasné, zda sestavením vlády pověří lídra vítězného hnutí ANO a kdy to učiní. Kromě toho nevíme, zda se nenajde někdo, kdo volby napadne soudním přezkumem, což by oddálilo ustanovení nového složení Poslanecké sněmovny, a tím i zahájení jejího jednání.

Jedna věc je jistá už teď. Začátek r. 2026 čeká Českou republiku hospodaření v rozpočtovém provizoriu, tedy plnění pouze mandatorních výdajů a z investic pouze ty již smluvně probíhající, to vše na půdorysu loňské lednové skutečnosti. Zda se rozpočtové provizorium bude týkat i dalších měsíců se bude odvíjet od ustavení nové vlády, která bude muset rozpočet připravený před volbami zcela přepracovat, a od rychlosti projednání rozpočtu novou Poslaneckou sněmovnou. Přejme si alespoň, aby rozpočet byl přepracován odpovědně k potřebám většiny obyvatel republiky a ne k jejich dalšímu ožebračování.

Mgr. Jiřina Humlová

Výsledky voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR - PŘÍBRAM

ANO	36,28 %	5 876 hlasů	AUTO	7,15 %	1 158 hlasů
SPOLU	21,21 %	3 435 hlasů	Stačilo!	4,54 %	736 hlasů
STAN	10,44 %	1 692 hlasů	PŘÍSAHA	1,17 %	190 hlasů
Piráti	8,66 %	1 404 hlasů	Generace	0,54 %	89 hlasů
SPD	8,31 %	1 346 hlasů			

(zdroj: internet)

ZE ZASTUPITELSTVA STŘEDOČESKÉHO KRAJE

Dobrý den přátelé, v pondělí 8. září 2025 proběhlo již šesté zastupitelstvo Středočeského kraje. Ze 65 zastupitelů bylo přítomno 62. Za klub Stačilo, byli přítomni všichni zastupitelé. Jindřich Havelka, Zdeněk Štefek, Pavel Havránek a nový člen klubu, který přestoupil z klubu SPD Jiří Kobza. Samozřejmě je, že 33 zastupitelů bylo z vedoucí koalice kraje, aby mohli silou jednoho hlasu, odhlasovat veškeré body, které měli připraveny k projednání. V tomto složení, tedy fyzicky přítomné, jsme je jistě viděli naposledy, protože si i přes tuhý odpor opozice odhlasovali změnu jednacího řádu. Změn v původním jednacím řádu bylo provedeno relativně hodně, ale ve většině případů se jednalo pouze o jakési formální „učesání“ stávajícího a na většině změn panovala shoda.

Zásadní a pro nás nepřijatelný byl pouze bod, který se týkal distanční formy jednání jednotlivých zastupitelů. To znamená, že od příštího jednání zastupitelstva na nás přítomné v jednacím sále, budou nepřítomní zastupitelé kraje shlížet z nově nainstalovaných velkoformátových obrazovek ze stěn sálu. Proti něčemu takovému jsem velice důrazně vystupoval po celou dobu, kdy si tento bod koalice chystala a ještě před samotným hlasováním jsem žádal, aby byl tento bod stažen z jednání. Bohužel jsem nebyl vyslyšen. Musím říci, že mi přijde zvláštní, že i když se nyní zastupitelstvo kraje schází pouze jednou za tři měsíce, že mají takový strach z toho, že se nesejdou. A i přes tak velký odpor ostatních opozičních klubů přijmou tolik odmítanou změnu.

Naše návrhy, zařadit na jednání body o zrušení usnesení o zdražení veřejné dopravy a automatické valorizaci neprošlo, od nového roku nám koalice zdraží jízdné o 30% a to je již velice citelné navýšení. Žádný argument je od zdražení neodradil. Další návrh, zřídit fond

na podporu primární lékařské péče neprošel a to i přes to, jak je kraj stále konfrontován s tím, že chybí primární lékařská péče. Je vidět, že obyčejný občan, politiky zajímá až těsně před volbami a to by slíbili i modré z nebe. Nebyl podpořen ani návrh na doplnění programu v podobě jízdného zdarma pro žáky, studenty a seniory. Bez jakékoli diskuze byl zamítnut i náš další návrh a to bonus v podobě zlevněného jízdného pro dobrovolné dárce krve od Zlatého kříže Českého červeného kříže 3. třídy. To je po 80 bezpříspěvkových odběrech krve. Musím říci, že jako zdravotníkovi a celoživotnímu bezpříspěvkovému dárci krve je mi z počínání vládnoucí koalice opravdu zle. Je vidět jak tito politici nahlíží na lidi, kteří dělají něco jenom pro ten pocit, že jejich darcovství může někdy někomu pomoci. Letos v létě se v Příbrami v areálu letního kina, předávaly právě plakety od 80 odběrů výše. Je zajímavé, že na této akci neváhala získávat popularitu jak paní „prezidentová“, která předávala plakety, tak i paní hejtmanka. To bylo úsměvů do kamer a fotoaparátů. Když to zvýší preference, tak je toho potřeba využít. Lze říci, že koalice smetla jakýkoli předložený opoziční návrh.

Ostatní body jednání byly vesměs nekonfliktní a z našeho klubu jsme neměli důvod proti nim vystupovat. Jednalo se o rozvoj kultury, dopravní infrastruktury, podpora ochrany životního prostředí, rozvoj sociálních služeb. V oblasti zdravotnictví byla mimo jiné schválena dotace 29 milionů pro nemocnici v Příbrami a to na obnovu přístrojového vybavení na několika odděleních.

I přes to jak se koalice k našim návrhům chová a mne nazývají samaritánem, nedáme se a budeme se zasazovat o naplňování našeho programu.

Jindřich Havelka

K Zastupitelstvu v Příbrami

Dne 10. 9. 2025 se uskutečnilo 34. zasedání Zastupitelstva města Příbram, které mělo po úpravě programu k projednání celkem 21 bodů. Kupodivu jednání skončilo ve 20.06 hod., takže se to dalo vydržet.

Pomalou folklorem se stává bod č. 2) – změna jednacího řádu zastupitelstva, tentokrát došlo na technické upřesnění dříve schválených změn, na které opoziční zastupitelé reagovali opětovným požadavkem na návrat k původnímu jednacímu řádu, tedy tomu, který platil před zahájením jeho změn v letošním roce, čemuž nebylo vyhověno. Mě to připadá jako žabomyší válka.

Největší debata, trvající skoro 2 hodiny, se týkala bodu č. 3) – Schválení zásad města pro spolupráci s investory na rozvoji veřejné infrastruktury a Statut fondu infrastruktury. Na začátku projednání tohoto bodu bylo odsouhlaseno nepoužití omezení debaty na 5 minut a 2 příspěvky, tedy výjimka z jednacího řádu. V materiálu bylo především kritizováno, že tak rozsáhlé podklady byly předány pozdě, že nebyl čas na jejich prostudování. Řešily se často detaily, zpochybno-

val se účel, prostě obvyklá rozvleklá a pro nezasvěceného nudná debata. Oba materiály byly nakonec schváleny.

S dalším rozvojem města úzce souvisí i bod č. 3) – Návrh na vydání změny č. 3 Územního plánu Města Příbram. Protože však se jedná pouze o změnu technického charakteru, která vychází ze změny právních předpisů, byla tato změna zastupitelstvem schválena bez debaty.

Pro běžného občana víceméně nezajímavé byly body č. 18) – č. 20), které se týkaly schválení závěrečných účtů za r. 2024 pro Svazek vodovodů a kanalizací, pro Svazek podbrdského regionu a pro Společenství obcí ORP Příbram. Tyto body tak jen připomněly, ve kterých regionálních společenstvích město působí.

Posledním bodem, který byl do programu doplněn pod č. 25), byla zpráva kontrolního výboru o kontrole Technických služeb. Docela mě překvapilo, že se to obešlo bez debaty, vzhledem k záběru činnosti Technických služeb. Zastupitelstvo tuto zprávu vzalo na vědomí.

Mgr. Jiřina Humlová

V Jincích se výsledky lišily od celorepublikového průměru

I zde zvítězilo přesvědčivě ANO s 34,18 % hlasů, ale jako páté ještě před Motoristy sobě (7,2 %) by se do Parlamentu dostalo i STAČILO! s 8,01 % hlasů.

Klub českého pohraničí opět vyrazil na Slovensko

Jakoby i čas nabíral rychlejší obrátky. Je tu zase září a autobus s písmenem S na předním skle se začíná plnit turisty, kteří se většinou znají. I když jejich domovy spolu zrovna nesousedí. Všichni mají jeden cíl. Jede se za přáteli přes Pávo v Jihlavě směrem Brno, Uherské Hradiště a Dubnice nad Váhem.

A vystupujeme. Už nás čekají. Po vřelém potřásání rukou nás vedou do místnosti, kde už je připraveno občerstvení, oběd a jak jinak mezi přáteli i nějaké to štamprdlátko. Klub českého pohraničí z Čech a bývalé příslušníky pohraniční stráže ze Slovenska stále spojují stejné zájmy, stejné cíle. Nenechat pokřivit historii našeho společného státu, nezapomínat na ty, kteří za naši svobodu zaplatili svými životy.

Pokud bychom se snažili vytáhnout z každého projevu jenom kousíček, stala by se tahle reportáž tak trochu nudnou. Co mne zaujalo nejvíce, bylo zpochybnění legitimacy rozdělení našeho společného státu a upřímné přání to napravit. To je pro tyto nadšence trochu nadlidský cíl, přinejmenším v blízké budoucnosti. Ale kdoví, co nám budoucnost připraví. Po předání dáreků nastal čas na přesun do Žiliny a ubytování na vysokoškolských kolejích.

Ráno nás autobus dovezl do obce Krasňany. Věřte, nevěřte, ale leckterá česká vesnice by téhle slovenské krasotince mohla závidět její aktivitu. Ve škole otevřeli počítačovou učebnu, vracejí obci staré zvyky jako je tře-

ba vynášení Moreny. Když se slaví Den země, žáci čistí a zkrášlují školský areál, slaví se Den rodiny, Mikuláš, v roce 2010 zde byl založen Dětský folklorní soubor, funguje zde Tělovýchovná jednota i Klub slovenských turistů.

Samozřejmě nemím zapomenout na dobrovolné hasiče, před jejich hasičskou zbrojnicí jsme zaparkovali. Na čelní stěně budovy je umístěna pamětní deska strážmistovi Ladislavu Patočkovi, který padl v boji proti banderovským bandám. Praporečníci nastoupili k obřadu pokládání věnců a postupně pod deskou přibývaly květy. (Mimochodem,

Památník ve Strečně pod vrchem Zvonica je poděkováním padlým Francouzům, kteří se přidali ke Slovenskému národnímu povstání.

(pokračování na str. 4)

Klub českého pohraničí opět vyrazil na Slovensko

(dokončení ze str. 3)

prapor Klubu českého pohraničí nás důstojně zastupoval.). Samozřejmě, nechyběly projevy.

Po návštěvě Krasňan jsme se přesunuli do nedalekého Varína. Na náměstí u pomníku padlých příslušníků Sboru národní bezpečnosti, kteří zde položili životy v boji s banderovci, se už shromažďovali praporečníci, občané Varína, hosté a několik významných řečníků. Co zahřeje Čechy na duši, to je určitě nezkrácená hymna československé republiky.

Z projevů, které zde zazněly, si dovoluji zkráceně přeložit to, co mne nejvíce zaujalo, a to projev RSDr Věry Klimentové: Dnes tu vlají zástavy Klubů českého pohraničí z Čech a Slovenska. Symbolicky nesou památku hrdinů, kteří stáli na stráž klidu a míru v těžkých poválečných letech, v čase, kdy se rodila lidově-demokratická Československá republika. Z historického hlediska to byla úloha, kterou sehrála Ukrajinská povstalecká armáda za druhé světové války. Víme, kdo to byl Stepan Bandera, víme o hrozném počínání banderovců na území Polska i na území našich dvou bratrských států. Jak cynicky zní ospravedlnění jejich konání. Vždyť oni jenom přebíhali přes naše území na západ. Nechávali ze sebou smrt. Podle dostupných faktů se v bestialitě vyrovnali komandům Gestapa a esesákům. Ještě před několika roky jsme nevěřili, že banderismus opět reálně žije. Na Ukrajině se staví pomníky a odhalují památné tabule banderovským vrahům a vyznamenávají se aktivní příslušníci banderovských skupin. Ukrajinský parlament schválil zákon, který udělil Banderovi statut hrdiny za svobodu Ukrajiny. Moskevská třída v Kyjevě je dnes Banderova. Příslušníci Ukrajinské povstalecké armády mají zákonem přiznané postavení ukrajinských vojáků Rudé armády, kteří bojovali proti nacistickému Německu. Divize SS-Galicien, bývala oslavovaná jen nacisty. Dnes je oslavovaná ukrajinskými státníky a její kritika je trestná.

Situace v Čechách je též znepokojující. Za veřejnou podporu komunistické ideologie hrozí 5letý trest odnětí svobody. Snaha o ukončení konfliktu na Ukrajině navozuje otázku: Za jakých podmínek a s jakým výsledkem? Je jisté, že válka skončí tak, jako každá válka. Kam budou utíkat banderovci? Do Německa? Do Rakouska? Nezakotví u nás?

Našlo by se mnoho zajímavých úvah v tomto projevu, ale papírová stránka se nenafoukne. Po položení věnců jsme se přesunuli k dalšímu památníku.

Strečno, pod vrchem Zvonice. Kolem kopce se poklidně vine Váh. mlčenlivý svědek nesmyslných lidských krutostí. A jako k nebi zvednutý prst varující lidstvo. Zde na kopci vyčnívá důstojný památník francouzským hrdinům, kterým se podařilo utéci z německého zajateckého tábora a vytvořili partyzánský oddíl, který se připojil ke Slovenskému národnímu povstání. V boji s nacisty zde položili své životy. A opět nastoupili praporeč-

Před požární zbrojnicí v Krasňanech se řadí praporečníci k uctění památky padlého hrdiny.

Konečně vidíme Váh, a dokonce z výšky.

Na náměstí ve Varíně se právě rozezněla československá hymna.

níci, zazněly hymny a přistupovali s věnci ti, co se přišli poklonit padlým. Čest jejich památce.

Vraťme se ještě na chvíli k Ukrajincům.

Pokusme se ale představit si, jak dnes žijí prostí Ukrajinci. Žijí na území, kde se co chvíli rozječí poplašné sirény, kdy je problém doběhnout sehnat trochu pitné vody, kde se děti krčí ve sklepeních a kde nemáte jistotu, kdo vlastně jejich nádhernou zemi ovládá. Kdo má zájem na pokračování válečného konfliktu.

Ti lidé potřebují naši pomoc. Potřebují podat pomocnou ruku. I my jsme jejich naděje.

Roza